

ఆస్పత్రిలో

- “ఏమిటి జబ్బు మీకు ఇంత అర్ధరాత్రివేళ ఆస్పత్రిలో జేరారు?”
- “నూది మింగేశాను. బ్రతుకుతానాండీ. అయ్యో, బ్రతుకుతానా?”
- “భయపడకండి. ఫర్వాలేదు. సర్జన్ చాలా తెలివైనవాడు.”
- “అయ్యో! నూది మింగేశానండీ.”
- “ఇప్పుడు మీకేమిటి బాధ?”
- “బాధేమిటని అడుగుతారేమిటండీ? నూది, నూదిని మింగేశాను. అమాంతంగా చచ్చిపోయేలావున్నాను,”
- “ఫర్వాలేదులెండి. కొంచం ఓర్చుకోండి. ఎంతనేపయింది నూది మింగి?”
- “ఓ గంటపైగా అయింది, మీకేమిటి జబ్బు, ఎన్నాళ్లనుంచి మంచం నేస్తున్నారక్కడ?”
- “నేను నూది మింగలేదు. అది మీబోటగాళ్లకే సాధ్యం; నేను మింగింది విషం, లిన్న స్మృతిలేకండా పడివుండగా మోసుకొచ్చి పడేశారక్కడ. అయితే నూది మింగేరా మీరు?”
- “మింగేశానండీ! అప్పుడే గంటకుపైగా అయింది, అయ్యో నా ప్రాణమా?”
- “సాహసమండీ! గొప్ప సాహసం! మీరు మింగిందేమిటి తెలుసు నాండీ?”
- “నూది, నూదండీ! భిక్షాంతరంగా మింగేసి వూరుకున్నాను. హారి దేవుడా, ఎంతపని చేయించావురా నాచేత?”
- “సామాన్యమైన పనికాదండీ. అఖండ ప్రజ్ఞావంతులుగాని నూది వంటి వస్తువుని మింగలేదు,”
- “అయ్యో! నేను మింగేనండీ. నా బ్రతుకుకాలా!”
- “అమితసాహసం! నూదంటే సామాన్యమనుకున్నారా?”
- “అయ్యో, భయపెట్టకండి. చచ్చిపోతాను!”
- “కాలకూటవిషం మింగినవాడు సామాన్యుడే కావచ్చు. నూది మింగినవాడమాత్రం?”

“నావంటి దరిగ్రుడు మరి పుట్టబోడండీ,”

“మీరలా నిరుత్సాహపడకూడదు—మీరు మింగింది సామాన్యమైన వస్తువు కాదు. నూది. ఏమనుకుంటున్నారోగాని, అణువులో బ్రహ్మాండం వుంది. నూదిలో,”

“నాముఖముంది! మింగేశాను, అణువునో బ్రహ్మాండాన్నో, దేన్నో వొకదాన్ని! ఇప్పుడేమిటి గత్యంతరం,”

“డాక్టర్‌లొచ్చి చెబుతాడు. ఎక్స్‌రే పరీక్షలో దొరికిపోతుంది లెండి శరీరంలో ఏభాగంలో దాక్కున్నాసరే. మహా ప్రళయమైన పని చేశారు.”

“మింగేశానండి. నూదినే మింగేశాను. ఇప్పుడేమనుకుంటే ఏం ప్రయోజనం?”

“సామాన్యమానవులకు నూదిని మింగేటంత ధైర్యసాహసాలుండవు. మీరు నిజంగా చాలా గొప్పవారు...”

*

*

*

పా“పం! అప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నారా?”

“ఏమిటిచేసేది? కడుపులో ఎక్కడా నూది లేదంటాడు డాక్టరు.”

“ఎంత అదృష్టం!”

“నేను అప్పుడే అనుకున్నానండీ.”

“ఏమనీ?”

“నేను నూది మింగలేదనీ, ఏదో ఆలా భ్రమపడ్డాననీ.....”

“మరే తే ఆస్పత్రి కెందుకువచ్చారూ?”

“రాత్రిబండ్లిలో దిగాను. చుట్టాల ఇంటికి దారి తెలిలేను. ఈరాత్రికి క్లాస్ ఇక్కడ పడుకోనిస్తారేమోనని....”

“డాక్టరు ఏంత కఠినుడండీ! పొద్దుటిదాకా నేనా ఉణ్ణింగాచ్చుదు కాదు—”

“పోనీలెండి—వీళ్ళ ఆస్పత్రిలే పున్నాయా? వెళ్ళి రైలుస్టేషనులోనే పయకుంటా తెల్లారీదాకా!”